

РЕШЕНИЕ

№ 287

гр. гр.Н., 24.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., V-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария М. Берберова Георгиева

при участието на секретаря Даниела Т. Славенова
като разгледа докладваното от Мария М. Берберова Георгиева Гражданско дело № 20212150100784 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на Р. В., родена на ****г. и А.А., роден на ****г., двамата германски граждани, подадена чрез процесуалния им представител – адв.Д.З. от АК-Б., със съдебен адрес: гр.Б., ул.“Л.К.“ № *, вх. *, ет. * **против** „С.С.****“ ООД с ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: гр.С.В., ПК ***, общ.Н., обл.Б., ул.“К.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя И.Ю.Х.. Сочи се, че ишците са собственици на самостоятелен обект – Апартамент, с идентификтор ****, находящ се в комплекс „С.“, гр.С.В.. Твърди се, че ответното дружество е собственик на поземления имот, в който е изградена сградата, в която се намира апартамента на ишците. Ишците сочат, че в началото на май 2021г. пристигнали в България, за да прекарат лятото в собствения си имот. Няколко дни по-късно – на 18.05.2021г. в жилището им пристигнали служители на ВиК ЕАД-Б., които демонтирали водомера в имота и преустановили водоподаването. Партидата за вода на сградата с аб.№ 221142 била на името на ответното дружество. Липсата на вода в жилището им, принудило ишците да заплатят дължимите от ответното дружество суми към „ВиК“ ЕАД – гр.Б. общо в размер на 1715,57 лева с ДДС. Плащането било извършено на 25.05.2021г., а водоподаването било възстановено на 26.05.2021г. след заплащане на такса в размер на 24 лева. Предвид гореизложеното, ишците считат, че ответното дружество се е обогатило неоснователно, като е спестило разходи в общ размер на 1739,57 лева, които са били заплатени от тях за покриване на задълженията на „С.С.****“ ООД, произтичащи от подписан между дружеството и ВиК ЕАД Б. договор за абонатен № 221142.

Гореизложеното е мотивирало правния интерес у ишците да поискат от съда да постанови решение, с което да **осъди** ответното дружество да **заплати солидарно на ишците** сумата в размер на **1739,57 лева**, представляваща стойността на непогасеното задължение, което ответното дружество е имало към „ВиК“ ЕАД – гр.Б. към

25.05.2021г. по силата на сключен договор, от която: сумата в размер на 1607,53 лева – главница, сумата общо в размер на 108,04 лева – лихва за забава за периода от 24.08.2020г. до 20.05.2021г. и 24 лева – такса за възстановяване на водоподаването, **ведно** със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба – 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането. **Наред с горното** се моли съда да **осъди** ответникът да **заплати на всеки един от ишците** сумата в размер на **1500 лева** /хиляда и петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от ишците неимуществени вреди, в резултат на оставяне на жилището им без вода за периода от 18.05.2021г. до 26.05.2021г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането. Представят писмени доказателства. Молят съда да допусне до разпит двама свидетели при режим на довеждане във връзка с претенцията за претърпени от ишците неимуществени вреди. Моли се на основание чл.192 от ГПК да бъдат задължени „ВиК“ ЕАД-Б. да предоставят поискана от ишците информация във връзка с предявените от тях искове. Посочват банкова сметка за заплащане на претендираните от ответника суми. На основание чл.107 от ГПК молят съда да допусне обезпечение на доказателствата, чрез предварителен разпит на свидетелите В. Ш. и В. Ш..

Предявени са искове с правно основание чл.59 от ЗЗД и чл.45 от ЗЗД.

В срока по чл.131 от ГПК, ответното дружество е депозирало писмен отговор на исковата молба, с която оспорват същата, като неоснователна. Заявяват, че изложените в нея твърдения не отговарят на истината и действителното положение. Не оспорват, че са собственици на поземлен имот, върху който са построени две сгради с отделни идентификатори, като в сграда № * с идентификатор ***** е разположен самостоятелния обект, собственост на ишците по делото. Заявяват, че от закупуването на имота до настоящият момент непрекъснато поддържат както поземления имот, така и басейна, зелените площи и всички съоръжения, изградени в него, както и общите части на жилищните сгради. Не оспорват обстоятелството, че за изградените в имота сгради, респ. самостоятелни обекти в тях, е налице само една открита партида за водоподаване с титуляр - „С.С.*****“ ООД. Сочат, че потребената от всеки собственик на апартамент в сградите се отчита на тяхната партида, въпреки, че не те потребяват и изразходват тази вода. Твърдят, че до лятото на 2017г. всеки един от собствениците в двете сгради, включая и ишците заплащали потребената от тях вода на ответното дружество. През месец август 2017г. собствениците на апартаменти в сграда № *, вкл. и ишците регистрирали етажна собственост, след което част от тях, вкл. последните отказали да заплащат изразходваната от тях вода от месец септември 2017г. Въпреки това ответникът твърди, че продължил да заплаща сметките за вода до есента на 2019г., макар да не е изразходил тази вода. Предвид гореизложеното счита, че не са налице основания за ангажиране на отговорността му, тъй като ишците са заплатили свое, а не чуждо задължение за изразходена от тях вода. Наред с горното, ответникът твърди, че е претърпял вреди, като е заплащал изразходената от ишците вода за периода от 27.09.2017г. до 23.09.2019г., възлизаща общо в размер на 520 лева.

По отношение предявените срещу ответника искове от всеки един от ишците за заплащане на претърпени от тях неимуществени вреди в размер на 1500 лева за всеки един от тях, вследствие на оставането на последните без вода в собственото им жилище, в отговора на исковата молба се сочи, че твърдения от ишците дискомфорт не е в пряка причинно-следствена връзка с поведението на ответника, тъй като с плащането на фактурата за вода, ишцата е покрила нейно задължение за период от почти четири години. При условията на евентуалност, ответникът счита предявеният

размер за силно завишен, както и че е налице съпричиняване от страна на ишците, като не са заплащали изразходваната от тях вода. Предвид гореизложеното, молят съда да отхвърли предявените искове с правно основание чл.45 от ЗЗД, а при условията на евентуалност да намали присъденото обезщетение с 90% на основание чл.51, ал.2 от ЗЗД. За доказване на твърденията си, ответникът моли съда да задължи ишцата да отговори на поставените в отговора въпроси на основание чл.176 от ГПК. Прави искане за допускане на гласни доказателства чрез разпит на четирима свидетели при режим на довеждане. Молят съда да допусне изготвянето на съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която да отговори на поставените с отговора на исковата молба въпроси.

Заплатената от ответното дружество вода, изразходвана от ишците за периода от 27.09.2017г. до 23.09.2019г., е мотивирало правния интерес у ишците да заведат **насрещен иск с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД**, с който претендират от ишцата В. да им **заплати** сумата в размер на **520 лева** /петстотин и двадесет лева/, представляваща изразходвана от същата вода за периода от 27.09.2017г. до 23.09.2019г., **ведно** със законната лихва за забава върху тази сума, считано от датата на подаване на насрещния иск – 31.08.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Претендират присъждане на заплатените по делото разноски. Сочат, че ще се ползват от доказателствените искания, направени с отговора на исковата молба.

В срока по чл.131 от ГПК, по делото е постъпил писмен отговор на насрещния иск от ишцата В., с който изразяват становище за неоснователност на същия. Относно претенцията на лихва за забава, счита същата за недопустима поради липса на конкретизация на нейния размер. Не оспорват твърденията, че ответното дружество е собственик на имота, в който са изградени две сгради, както и че в сграда 1 се намира апартамента, собственост на ишцата. Потвърждава, че за имота, изградените в него сгради и намиращите се в тях самостоятелни обекти, е открита само една партида за водоснабдяване, титуляр на която е „С.С.*****“ ООД, както и че в апартаментите на двете сгради има монтирани подотчетни измервателни уреди. Потвърждава обстоятелството, че до края на лятото на 2017г., отчитането и заплащането на потребените количества вода във всеки от апартаментите се е извършвало от ответното дружество, както и че през месец август 2017г. собствениците на апартаменти в сграда 1 са организирали самостоятелно отчитане и заплащане на потребените количества вода директно към „ВиК“ Б.. Оспорва твърдението, че ответното дружество не потребява вода. В тази връзка сочи, че за осъществяваната от ответника поддръжка на имота и сградите, включваща поддържане на басейна, зелените площи, жилищни сгради и др. е необходимо изразходването на количества вода. Оспорва твърдението на ответната страна, че собствениците и регистрираната в сграда 1 етажна собственост, не са предприели действия по разкриване на индивидуални партиди, като твърди, че такива са били предприети, но са останали без резултат. Оспорва и твърдението, че собствениците на апартаменти в сграда 1, в това число и ишцата В. не са заплащали потребените количества вода, в подкрепа на което представят писмени доказателства – заверени копия от приходни касови ордери и фискални бонове.

С Определение № 429 от 06.09.2021г., съдът е приел за БЕЗСПОРНО установено по делото, че ответното дружество е собственик на поземления имот, върху който е изградена сграда 1, в която се намира апартамента на ишците, както и че за изградените в имота сгради, респ.самостоятелни обекти в тях, е налице само една открита партида за водоподаване, с титуляр - „С.С.*****“ ООД.

В съдебно заседание, процесуалният представител на ишците поддържа

исквата молба, ведно с приложените към нея писмени доказателства. Заявява, че претърпените от ишците дискомфорт, неудобства и притеснение са в пряка причинно-следствена връзка с преустановяване на водоподаването, което е в резултат на несвоевременното погасяване на задълженията на ответното дружество към ВиК-Б.. Оспорват твърдението на ответника за наличието на съпричиняване на вредата, като твърдят, че ишците своевременно са заплащали потребените от тях количества вода на управителя на етажната собственост, който от своя страна е заплащал задълженията към ВиК-Б.. Молят съда да уважи изцяло предявените искове. Претендират присъждане на заплатените по делото разноски.

Процесуалният представител на ответното дружество в съдебно заседание поддържа отговора на исквата молба и моли съда да отхвърли предявените искове, като недоказани. Ангажира гласни доказателства и съдебно-техническа експертиза. Оттегля предявения срещу ишцата В. насрещен иск и молят да бъде прекратено производството по него. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ишците адвокатско възнаграждение.

С протоколно определение от 10.12.2021г., постановено по настоящото дело, съдът **прекрати** производството по делото в частта му досежно предявения от ответното дружество насрещен иск против ишцата Р. В. с правно основание чл.59 от ЗЗД, за осъждане на последната да заплати на „С.С.*****“ ООД сумата в размер на **520 лева** /петстотин и двадесет лева/, представляваща изразходвана от В. вода за периода от 27.09.2017г. до 23.09.2019г., **ведно** със законната лихва за забава върху тази сума, считано от датата на подаване на насрещния иск – 31.08.2021г. до окончателното изплащане на сумата. Наред с това, съдът **осъди** ответника да **заплати** на ишцата В. сумата в размер на **300 лева** /триста лева/, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение по подадения от ответника насрещен иск.

Прави изменение на размера на единия от исковете с правно основание чл.124 от ГПК, като моли същият от 167,93 да се счита за предявен в размер на 150,73 лева. Моли съда да уважи предявените искове. Претендира присъждане на заплатените по делото разноски.

За ответното дружество в съдебно заседание се явява процесуалния им представител, който оспорва предявените искове, като неоснователни. Ангажира гласни доказателства и съдебно-техническа експертиза. Молят съда да ишцовите претенции и да им присъди сторените по делото разноски.

Н.ският районен съд, като взе предвид исканията на страните, събрания по делото доказателствен материал и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В тежест на ишците по иска с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД е да докажат при условията на пълно и главно доказване, че са собственици на процесния имот, представляващ: Апартамент № *, на първи етаж в сграда № * с идентификатор ***** в комплекс „С.“, находящ се в гр.С.В., общ.Н., обл.Б., ул.“М.“ /понастоящем ул.“Л.“ № *3/. Наред с това ишците следва да докажат, че ответникът е имал задължение да заплаща потребената в сградата вода и не е сторил това в съответните срокове, както и размера на вредата, равняваща се на заплатената от тях сума общо в размер на 1715,57 лева в полза на ВиК ЕАД - Б. по фактури, издадени за периода от 24.09.2019г. до 21.05.2021г. и допълнително заплатените суми за възстановяване на водоподаването в процесната сграда, в която попада имота им. Ответната страна следва да докаже наличието на обстоятелства, които го освобождават от задължение за заплащане на

ВиК услугите в процесната сграда, в която се намира имота на ишците.

По иска с правно основание чл.45 от ЗЗД, ишците следва да установят, че ответникът е осъществил противоправното действие или бездействие (неполагане на дължимата грижа), настъпилите вреди и причинната връзка между поведението на ответника и вредите. Вината се предполага (чл.45 ал.2 ЗЗД) до доказване на противното и това доказване е в тежест на ответника, а ищецът следва да установи всички останали елементи от фактическия състав на чл.45 ЗЗД /реш.№.147/19.06.12 по г.д.№.582/11, IV ГО на ВКС/.

Съдът е указал тежестта за доказване на страните с Определение № 429 от 06.09.2021г., постановено по настоящото дело /л.56-58 вкл./.

По иска с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.1 ЗЗД всеки, който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването. За успешното провеждане на този иск е необходимо да бъде установено от ишците при условията на пълно и главно доказване, наличието на следните елементи от фактическия състав на посочената правна норма: обедняване (намаляване на патримониума или пропускане на възможност за увеличаването му) на ишците и обогатяване (увеличаване на патримониума му, включително чрез неосъществяване на разходи) на ответника, произтичащи от едни и същи (общи) факти. В тежест на ответника е да установи наличието на правно основание за така настъпилото разместване на имуществени блага.

По делото не се спори, че ишците са заплатили в полза на ВиК сумата общо в размер на 1739,57 лева /хиляда седемстотин тридесет и девет лева и петдесет и седем стотинки/, от които: сумата от 1607,53 лева – задължения на „С.С.****“ ООД за доставена, отведена и пречистена вода, с отчетен период по фактури от 24.09.2019г. до 21.05.2021г., произтичащи от подписан между дружеството и водния оператор договор за абонатен № 221142; сумата от 108,04 лева – лихва за забава за периода от 24.08.2020г. до 20.05.2021г. и 24 лева – такса за възстановяване на водоподаването. В подкрепа на това са представените и приети по делото писмени доказателства – платежни документи /л.14-22 вкл./, двустранен протокол за подмяна на общ или индивидуален водомер и фактура за монтаж и демонтаж на водомер поради неплащане за аб.№ 221142 /л.23-24 вкл./ и Договор № 221142 от 09.06.2008г. за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води /л.102-104 вкл./.

В отговора на исковата молба, ответникът твърди, че от закупуването на процесния имот, върху който са изградени двете сгради, в едната от които попада апартамента на ишците, до настоящият момент, непрекъснато поддържа, както поземления имот, басейна, зелените площи и всички други съоръжения, изградени в него, така и жилищните сгради и общите им части, като довършване и ремонт на покрива с поставяне на изолация, боядисване, почистване и т.н. Горезиложеното се потвърждава и от показанията на водения от ответника свидетел Кадрие Кашим, работеща като камериерка и в двете сгради. Същата заявява пред съда, че почиства сградата и полива зелените площи, като взема вода от общите части. Същата потвърждава, че в началото на лятото на 2021г. в комплекс „С.“ нямало вода за около седмица, след което била пусната и свид.Кашим се върнала да поддържа комплекса. Не разбрала кой е заплатил водата, за да я пуснат.

В подкрепа на изнесеното в отговора на исковата молба, свид.Кашим заявява пред съда, че ответното дружество заплащало сметките за вода в комплекса до 2018г.,

като от две-три години не е заплащал водата.

От изготвеното заключение по допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че задълженията по партидата на ответното дружество /единствената, която е разкрита за процесния комплекс включващ две сгради/ към водния оператор са 769,54 лева по две фактури от 23.08.2021г. и 23.09.2021г. Всички останали задължения на ответното дружество от 2018г. до въпросните две фактури са заплатени на „каса“ и няма данни за платец /вж.СТЕ-л.108-111 вкл./. Пред съда вещото лице заявява, че в случаят е невъзможно да бъдат разкрити индивидуални партии за вода, тъй като при изграждането на процесния комплекс не е била изпълнена част вътрешно ВиК, т.е. има монтиран централен водомер, но след него липсват поставени общи водомери за сграда 1 и сграда 2, съответно всички разходи в сграда 1 и сграда 2 се отчитат от централния водомер. В допълнение на това, вещото лице сочи, че и басейните, и поливните площи се отчитат от централния водомер.

Изводът, който се налага е, че заплащайки дължимите от ответното дружество суми за вода за периода от 24.09.2019г. до 21.05.2021г., ответникът неоснователно се е обогатил за сметка на ищите, поради което е длъжен да им върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването.

Недоказани останаха твърденията на ответника, че заплатените от ищите суми за изразходена вода касали техни лични задължения. От представените от ищите по делото писмени доказателства безспорно се установи, че същите са изпълнявали задълженията си за отчитане на потребените количества вода съобразно показанията на монтирания в апартамента им индивидуален подотчетен водомер и са заплащали същите на председателя на етажната собственост, който от своя страна е погасявал задълженията към ВиК Б.. От показанията на свид.Кашим безспорно се установи, че задължение на ответното дружество е да поддържа басейна и зелените площи, както и да се почиства сградите в имота /обстоятелство, което се потвърждава и в отговора на исковата молба/, което очевидно няма как да бъде изпълнено без да се изразходва вода.

Безспорно се установи, че ищите са заплатили не само задълженията за вода на ответника, а и допълнителна такса за възстановяване на водоподаването в комплекса в размер на 24 лева, за което свидетелстват представените от ищите писмени доказателства - двустранен протокол за подмяна на общ или индивидуален водомер и фактура за монтаж и демонтаж на водомер поради неплащане за аб.№ 221142 /л.23-24 вкл./

Предвид гореизложеното, съдът намира за основателен предявения иск с правно основание чл.59, ал.1 от ЗЗД, поради което същият следва да бъде изцяло уважен. Като последица от уважаването на главния иск, следва да бъде уважена и претенцията на ищите за присъждане на законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба - 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

По исковете с правно основание чл.45 от ЗЗД:

За ангажиране отговорност, за вреди от непозволено увреждане, е необходимо да са налице следните предпоставки – деяние – противоправно действие или бездействие, вина, вреда, наличие на причинна връзка, в случая вредите да са пряка и непосредствена последица от незаплатените от ответника задължения към ВиК-Б. за доставена, отведена и пречистена вода, с отчетен период по фактури от 24.09.2019г. до 21.05.2021г.

За установяване на горепосочените предпоставки, в производство по чл.207 от ГПК, съдът допусна събирането на гласни доказателства. Видно от показанията на

водените от ищите свидетели В. и В. Ш., през месец май ищите се обърнало към тях за съдействие, тъй като им била спряна водата и нямали други близки. Това наложило същите да ходят в дома на семейство Ш. да се къпят. Свид.В. Ш. сочи, че принципно ищите били много весели и жизнерадостни хора, но създавала се ситуация много ги разстроила. Дори имали намерение да продадат апартамента си и да си тръгнал. Свидетелката Ш. заявява, че на 25.05.2021г. ищите платили водата на целия комплекс, независимо, че същите редовно си заплащали потребената от тях вода, след което същата била пусната. Според свидетелката Ш., ищата В. изпитвала неудобство от това, че идвала да се къпе у тях и го преживявала много тежко. Трудно ѝ било да се движи на дълги разстояния, тъй като била едра жена, инвалид и краката ѝ отичали. Свидетелката Ш. сочи, че в банята на апартамента на ищите има специално столче, каквито приспособления нямало в банята на семейство Ш.. В допълнение на показанията на свид.В. Ш., свид.В. Ш. заявява, че ищите са взимали от тях и вода, за да си мият чиниите и тоалетната. Носели водата в големи шишета от по пет литра. Свидетелят Ш. потвърждава, че ищите преживели много тежко случилото се.

От представеното с исковата молба безсрочно свидетелство от Пенсионната служба в Бийлефелд, Германия, с превод на български език /л.25-26/, се установява, че ищата В. е тежко увредена, обстоятелство, което се потвърждава и от показанията на свид.В. Ш..

Гореизложеното налага извода, че в резултат на противоправното бездействие на ответника – несвоевременно заплащане на дължимите от него суми за доставена, отведена и пречистена вода до комплекс „С.“, с отчетен период по фактури от 24.09.2019г. до 21.05.2021г., ищите са претърпели неимуществени вреди по вина на ответника, изразяващи се в физическо неудобство, довело до притеснения, неприятни възмущения и страдания. От събраните по делото гласни доказателства /показанията на водената от ответника свидетелка Кадрие Кашим, работеща като камериерка и в двете процесни сгради/, както и изявленията на ответника в отговора на исковата молба, негово било задължението да поддържа басейна и зелените площи, както и да се почиства сградите в имота, което неминуемо било свързано с използване на вода, която същият е спрял да заплаща от 2018г. Безспорно се установи по делото и наличието на причинна връзка между противоправното бездействие на ответника да заплати своевременно дължимите от ответното дружество количества вода за отчетен период по фактури от 24.09.2019г. до 21.05.2021г. и претърпените от ищите неудобства и притеснения.

Недоказани останаха по делото възраженията на ответната страна за наличието на съпричиняване от страна на ищите за претърпените от тях неимуществени вреди, тъй като самите те имали незаплатени задължения за вода. Последното категорично се опроверга от представените от страна на ищите писмени доказателства – фактури и квитанции за заплатена вода за всички години, в които същите са пребивавали в процесния комплекс, което доведе и до оттегляне на предявения срещу тях насрещен иск от ответното дружество.

Обстоятелството, че потребяваната в комплекса вода се отчита само от една партида, разкрита на имота на ответното дружество, не води до отпадане отговорността на същия. Както посочи и вещото лице пред съда, причина за невъзможността за разкриване на индивидуални партиди на собствениците на апартаменти в процесния комплекс е липсата на одобрени проекти за вътрешно ВиК, вина за което има изпълнителя на строежа – ответника „С.С.*****“ ООД. Никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение.

При определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят. На обезщетяване подлежат неимуществените вреди, които са в пряка причинна връзка с увреждането и техният размер се определя според вида и характера на упражнената процесуална принуда, както и от тежестта на уврежданията. Съобразно разпоредбата на чл.52 ЗЗД размерът на обезщетението за неимуществени вреди трябва да е съобразен с обществения критерий за справедливост. Неимуществените вреди нямат парична оценка, поради което обезщетението за тях се определя по вътрешно убеждение от съда. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този смисъл справедливостта по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики-характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителността и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение. Принципът на справедливост включва в най-пълна степен обезщетяване на реално претърпените от увреденото лице неимуществени вреди /болки и страдания/ вредите на увреденото лице от вредоносното действие, и когато съдът е съобразил всички тези доказателства от значение за, решението е постановено в съответствие с принципа на справедливост.

В настоящият случай, ишците са възрастни хора, като ишцата В. е тежко увреден инвалид, които ежедневно, в продължение на една седмица, са ходели до дома на техните познати – свидетелите В. и В. Ш., на 300 метра от техния дом, за да се къпят и да взимат в бутилки от по пет литра вода за миене на посудата и тоалетната в техния апартамент, въпреки, че редовно са заплащали потребената от тях вода на управителя на етажната собственост на сграда 1, който от своя страна е внасял сумите във „ВиК“ ЕАД-Б..

За репарация преживените от ишците неудобство, притеснение и неприятно възмущение, както и липса на спокойствие във влошеното здравословно състояние на ишцата, в резултат на противоправното поведение на ответното дружество, съдът счита, че са необходими 3000 /три хиляди/ лева. Този размер в най-пълна степен съответства на характера и степента на търпените болки и страдания от ишците, които са установени по делото.

Предвид гореизложеното, съдът намира предявените от ишците искове с правно основание чл.45 от ЗЗД за основателни в претендираните от ишците размери, поради което същите следва да бъдат изцяло уважени.

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл.78, ал.1 ГПК, в полза на ишците следва да се присъдят заплатените от тях разноски. По делото е представен списък по чл.80 от ГПК /л.135/. Съгласни визирания списък, ишците претендират присъждане на разноски общо в размер на 1939,58 лева, включващи: сумата от 189,58 лева – заплатена държавна такса за разглеждане на предявените с исковата молба искове, сумата от 500 лева – адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 04.06.2021г. по иска за неоснователно обогатяване /л.29/, сумата от 900 лева – адвокатско възнаграждение по Договор от 09.06.2021г. по претенциите за неимуществени вреди /непредставен по делото до приключване на производството по делото/, сумата от 50 лева – възнаграждение за преводач /л.136-137 вкл./ и сумата от 300 лева – адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от

20.10.2021г. /л.138/, присъдени на ишците с протоколно определение от 10.12.2021г.

Според задължителните указания в ТР № 6 от 06.11.2013 г. по ТД № 6/2012 г. на ОСГТК, съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод.

В настоящият случай, от представената по делото молба от пълномощника на ишците, съдържаща списък по чл.80 от ГПК се установява, че доказателствата за извършени разноски за адвокатско възнаграждение по Договор от 09.06.2021г. по претенциите за неимуществени вреди са представени с исковата молба. След преглед на приложените към исковата молба писмени доказателства, включая и в електронната папка на настоящото дело, бе открит единствено Договор от 09.06.2021г. за ползване на адвокатска сметка. Не бе открит договор от 09.06.2021г. за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение от ишците по предявените от тях искове за неимуществени вреди. С оглед на това, съдът счита, че не са налице основания за присъждане на претендираното от ишците адвокатско възнаграждение в размер на 900 лева по претенциите им за неимуществени вреди, поради непредставяне на доказателства за заплащане на същите.

Предвид гореизложеното и с оглед представените доказателства за заплатени по делото разноски от страна на ишците, съдът счита, че на същите следва да се присъдят такива общо в размер на 739,58 лева, включващи: сумата от 189,58 лева – заплатена държавна такса за разглеждане на предявените с исковата молба искове, сумата от 500 лева – адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 04.06.2021г. по иска за неоснователно обогатяване /л.29/, сумата от 50 лева – възнаграждение за преводач /л.136-137 вкл./. Както бе посочено по-горе, за претендираното от ишците адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева по предявения насрещен иск, съдът се е произнесъл с протоколно определение от 10.12.2021г., с което е присъдил в цялост същото на ишците.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.59, ал.1 от ЗЗД „С.С.***“ ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С.В., ПК ***, общ.Н., обл.Б., ул.“К.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя И.Ю.Х. да заплати солидарно на Р. В., родена на *****, и А.А., роден на *****, двамата германски граждани, със съдебен адрес: гр.Б., ул.“Л.К.“ № *, вх. *, ет. * /чрез адв.Д.З. от АК-Б./, сумата в размер на **1739,57 лева**, представляваща стойността на непогасеното задължение, което ответното дружество е имало към „ВиК“ ЕАД – гр.Б. към 25.05.2021г. по силата на сключен договор, от която: сумата в размер на 1607,53 лева – главница, сумата общо в размер на 108,04 лева – лихва за забава за периода от 24.08.2020г. до 20.05.2021г. и 24 лева – такса за възстановяване на водоподаването, **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането.**

ОСЪЖДА на основание чл.45 и чл.52 от ЗЗД „С.С.***“ ООД с ЕИК *****,**

със седалище и адрес на управление: гр.С.В., ПК ***, общ.Н., обл.Б., ул.“К.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя И.Ю.Х. да заплати на Р. В., родена на *****, германска гражданка, със съдебен адрес: гр.Б., ул.“Л.К.“ № *, вх. *, ет. * /чрез адв.Д.З. от АК-Б./, сумата в размер на **1500 лева** /хиляда и петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищцата В. неимуществени вреди, в резултат на оставяне на жилището ѝ без вода за периода от 18.05.2021г. до 26.05.2021г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл.45 и чл.52 от ЗЗД, С.С.***** ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С.В., ПК ***, общ.Н., обл.Б., ул.“К.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя И.Ю.Х. да заплати на А.А., роден на *****, германски гражданин, със съдебен адрес: гр.Б., ул.“Л.К.“ № *, вх. *, ет. * /чрез адв.Д.З. от АК-Б./, сумата в размер на **1500 лева** /хиляда и петстотин/ лева, представляваща обезщетение за претърпените от ищеца А. неимуществени вреди, в резултат на оставяне на жилището му без вода за периода от 18.05.2021г. до 26.05.2021г., **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от датата на исковата молба – 17.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК, С.С.***** ООД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С.В., ПК ***, общ.Н., обл.Б., ул.“К.“ № *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя И.Ю.Х. да заплати **солидарно** на Р. В., родена на *****, и А.А., роден на *****, двамата германски граждани, със съдебен адрес: гр.Б., ул.“Л.К.“ № *, вх. *, ет. * /чрез адв.Д.З. от АК-Б./, сумата общо в размер на **739,58 лева** /седемстотин тридесет и девет лева и петдесет и осем стотинки/, представляващи заплатени по делото разноски, като **ОТХВЪРЛЯ** искането на ищите за присъждане на сумата в размер на **900 лева** /деветстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение по претенциите за неимуществени вреди, поради непредставяне на доказателства за заплащане на същото.

Решението, **в отхвърлителната му част** досежно претендираните от ищите разноски, има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок, считано от уведомяването на страните пред Окръжен съд – гр.Б..

В останалата му част, решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд – гр.Б..

Съдия при Районен съд – Н.: _____